

İftiraları cevaplarken

Bilhassa 11 Eylül sonrasında yoğunlaşan `İslamla terörü özdeşleştirme` tezgahının arkaplanında, Papa`nın talihsiz konuşmasındaki `Ortaçağ kalıntısı` alıntıda da görüldüğü gibi, İslama `şiddet` izafe eden asılsız iddia ve iftiraların yattığı bilinen bir gerçek.

Yüzyıllardır azılı İslam düşmanı müsteşriklerin ağzında sakız olan bu kasıtlı iftiranın günümüzde de durup durup gündeme getirilmesi bir taraftan İslamı bilmeyen, ama merak eden insanları yanıltmayı, diğer taraftan Müslümanları tuzağa düşürmeyi hedefliyor.

Bu çifte tuzağı boşa çıkarmak içinse öncelikle Müslümanlara büyük görevler düşüyor. Bu görevlerin bir boyutunda, İslamı `şiddet üreten bir din` olarak gösteren iftiralara cevap verme adına, şiddet içeren ve her türlü provokasyona açık, fevri ve ölçsüz eylemlere prim vermeme sorumluluğu yer alıyor.

Çok daha önemli olan diğer boyutu ise, iftiraları ilim ve fikir platformunda, seviyeli bir üslupla verilecek cevaplarla çürüterek geçersizliklerini ilan etmek oluşturuyor.

Söz gelişi, Papa`nın `yanlış anlaşıldı` dediği `talihsiz alıntı`lardan birinde ileri sürüldüğü üzere, `Dinde zorlama yoktur` ayetinin, Hz. Peygamberin güçsüz olduğu döneme ait olduğu mu iddia ediliyor; söylendiği gibi Mekke`de değil, Medine`de inen bu ayetteki ilahi prensibin, Müslümanların dünyaya hükmettiği çağlar dahil, İslam tarihinin tamamında hassasiyetle uygulandığını delilleri ve yaşanmış örnekleriyle ispatlayan detaylı izahlarla bu iftiraya cevap verilmeli.

Veya cihad kavramı inatla `kutsal savaş` diye tercüme edilip, İslamın kılıç zoruyla yayıldığı mı söyleniyor; öyle olmadığı, cihadın Kur`an`da geçtiği yerlerin çoğunda nefisle mücadele başta olmak üzere savaşla ilgisi olmayan manevi anlamların kast edildiği; savaş anlamının ise sadece `müdafaa` bağlamında kullanıldığı anlatılmalı.

Bu noktada, Kur`an`ı çağın idrakine söyleten tefsirinde ısrarla `manevi cihad`a vurgu yapan Bediüzzaman`ın izahları son derece önemli.

Aynı şekilde, yine Said Nursi`nin, `Ecneblerin vahşi oldukları kurun-u vustada (ortaçağda) İslamiyet husumet ve taassuba mecbur olduğu halde adalet ve itidalini muhafaza etmiş, hiçbir vakit engizisyon gibi etmemiş` (Hutbe-i Şamiye,

s. 80) sözleri de çok önemli bir başka hareket noktasının altını çiziyor.

Papa`ya veya başkalarına verilecek cevaplar bu orijinal izah ve yorumlar dikkate alınmadan hazırlanırsa mutlaka eksik ve yetersiz kalır.

Dahası, Bediüzzaman`ın yaklaşımı, `birilerine cevap verme`nin ötesinde, farklı inanç ve fikir sahiplerini `medeniyet, hür düşünce ve gerçeği arama` ortak paydalarında bir araya getirecek bir buluşma çizgisini aksettiriyor.

Onun `Din nokta-i nazarında medenilere galebe çalmak ikna ile değildir, söz anlamayan vahşiler gibi icbar ile değildir` diyerek `ikna` kavramına vurgu yapması bunu gösteriyor.

Ve Said Nursi `Akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur`an hükmedecek` sözüyle dile getirdiği özgüvenle, bu iknanın hiç zor olmadığına inanmanın rahatlığını da sergiliyor.